

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig

Salisburgi, 1693

Privilegium VII. In Monasterijs potest quilibet sibi aut suæ familiæ eligere
Sepultutam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](#)

talem communicationem privilegiorum cum eiusmodi privilegiatis Ordinibus communicent etiam in specie privilegii exemptionis à solutione decimatum traduci in Lib. III. Decret. Tit. de Decimis §. 3. n. 45. ubi dixi id regulariter negandum, eò quod exemptio à decimis propter praesudicium Parochorum sit difficilis & non comprehendatur in generali concessione arg. c. qui ad agendum de Procurat. in 6. Et c. nuper de Decimis. Dico tamen regulariter. Nam si communicatione exprimit aliqua praesudicitalia privilegia saltem in generis, vel adhuc talis ampliudo verborum, ut significet neutrem communicaunt le extendere ad omnia, praesertim si habeat annexam clauilam: quorum tenores &c. atque Monasteriorum habens communicationem, sustineat multos labores in Ecclesia predicando, docendo, & Sacramenta ministrando his, inquam accedentibus circumstantijs dicendum est, in generali communicatione Privilegiorum etiam Privilegium immunitatis à solvendis decimis comprehendendi. Palsus. ad Laur. De Franch. de controv. inter Episc. Et Reg. p. 2. q. 72. n. 10. & seqq.

AD NOTATIO.

Videbitur fortassis hunc privilegio derogatum per c. nuper. de Decim. aut per c. 1. in fin. V. S. verum in d. c. nuper. tantum tollitur privilegium, quod Cisterciensibus competit, ne de quibusva possessionibus, non tantum Novitibus sed etiam propriis sumptibus exceferint, tenebantur decimas date. In c. I. de V. S. advertit GL quid ibi Ponit, loquatur de fratribus Templariorum & Hygetolomanis, qui sunt Laci sive ordine Clericali, ut solvant decimas, non quibusunque Parochis, sed quodammodo fibi ipsi, seu Clericis sui Ordinis.

PRIVILEGIUM VII.

In Monasterijs potest quilibet sibi aut suis familiis eligere Sepulturam.

1. Hoc est hoc Privilégium etiam abe Ecclesie communicatum est.
2. Quid debetur Parochio ex iis, que Monasterio: occasione funeris obveniunt.

Ante Decretalem Bonif. VIII. quæ habetur in c. 2. de Sepult. in 6. poterat hoc assertum inter specialia Monasteriorum Privilegia melius, quam hodie computari. Etenim de Jure antiquo pluribus placuit, neminem posse dimisum Ecclesiæ suæ Parochiali alibi eligere Sepulturam, nisi in loco Religioso seu Monasterio, ubi crebrius divina Officia celebrantur, sicut insinuat textus in d. c. 2. & notat Glossa ibidem, At vero hodie Bonif. VIII. concessit, ut in qualibet Ecclesia etiam minus Religiosa & lessio-sepulta validæ censatur.

Præterea licet de jure debetur Parochio portio Canonica, id est, tercia vel quarta pars eorum, quæ à defuncto obveniunt loco electæ sepulturæ, c. 4. cum super c. certificari, c. in nostra de sepolc. Specialiter tamen excipiunt in c. fin. de Testam. quod non sit solvenda portio Canonica de his, quæ in specie pro fabrica Ecclesie, pro ornamentis, luminaribus, anniversario, septimo, vigefimo, trigesimo die, sive aliis ad perpetuum cultum divinum legantur. Imo particularia privilegia & locorum consuetudines multa Monasteria vel nullam omnino portio nem Canonicam, vel non nisi de funeralibus propriè dictis (que scilicet in eodem die cum funere deferuntur, ut sunt candelæ, pannus, oblationes &c.) exsolvent, prout haec & plura circa jus cœndi sepulturam refuli in Lib. III. Decretal. Tit. de Sepultura.

PRIVILEGIUM VIII.

Monasteria gaudent immunitate locali.

1. Quid sit immunitas localis.
2. Privilégia data Ecclesijs competit etiam aliquis puer.
3. Omnes malefactores regulariter defenduntur hac immunitate, sunt tamen quida expediti.
4. Hac immunitas est tantum iuris humani.
5. In hac immunitatis materia prævalent SS. Canones legibus Civ.
6. Confutudo etiam attendenda est.
7. Asylum competit etiam Ecclesijs non consecratis, polluti, aut interdicti.
8. An ad amittendum asylum conjunctim re-

(B 3) quiratur